

Kämpersviks historia

Kämpersvik är som kustsamhälle ovanligt ungt. Den tidigaste uppgiften om bebyggelse här är från 1796. då det på en lantmäterikarta markerades två byggnader. Huruvida det var bostadshus eller bodar vet vi inte. Vid samma tidpunkt fanns också ett sillsalteri i viken. För många av de bohuslänska fiskelägena finns bosättningsuppgifter från mitten av 1600-talet.

Enligt en muntlig tradition ska bönderna här i närheten redan under 1600-talet hatt bryggor och bodar nere i Kämperöds vik. Som på de flesta håll uppfördes den första bebyggelsen på någon gårds obrukbara utmark. De två husmarkeringarna 1796 har 50 år senare vuxit till sex markeringar. Vid samma tid fanns också ett litet tegelbruk.

Som en följd av stenbrytningen i Kämperödsbergen under slutet av 1800-talet började det lilla samhället att växa på allvar. Det som varit avgörande för Kämpersviks framväxt är alltså stenindustrin - inte fisket. Kämpersvik blev snart också utskeppningshamn för stenvaror till Danmark och Tyskland.

Under seklets början fanns i Kämpersvik flera affärer och t.o.m en ölstuga. Stenindustrin gick ett bittert öde till mötes under mellankrigstiden. Fraktskutorna låg inte längre på redde. Stenbrotten var tysta. Försörjningsmöjligheterna på landsbygden minskade och avbefolkningen ökade. Utvecklingen är känd för alla och en var. Samma dystra kräftgång hamnade alla kustsamhällena i.

I mitten på 1960-talet fanns det 3 affärer, Konsum, Maggies och Joelssons, Huldass tobaksaffär, postkontor, Edlars pensionat, telegraf, såg med fisklåddefabrik, folkets hus med biograf samt kiosk vid Joelssons affär. Till detta kom 2 st trålare - Midskär och Verdandi samt 2 st lastbåtar - Sofia och Kullavik.

Nuvarande situation delar Kämpersvik med sina medsystrar vid kusten. Öde och tyst på vintern, liv och rörelse de korta sommarmånaderna. De gamla husen i samhällets kärna

är uppköpta av sommarfolket och urinnevånarna har dragit sig ut mot utkanterna - om man kan tala om utkanter på den smala strandremsa som Kämpersvik är. Man kan inte annat än bli förvånad när man går den lilla gatan utmed hamnen och tittar på husen. Ju längre ut man kommer desto mindre blir tomterna. Husen ligger till slut så upptryckta mot berget att de med nöd och näppe får plats. Bebyggelsen präglas av det snickarglada sekelskiftet.

Husen är genomgående mycket stora och man kan ana ett visst välstånd för många. Att Kämpersvik aldrig varit något riktigt fiskeläge syns tydligt. Vid vattnet fanns bara några enstaka sjöbodar. Men trots det har en vitmålad räktrålare och en havskräftsfiskare sin hemmahamn här.